

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

بهرام رحمانی
۲۴ مارچ ۲۰۱۵

مرتجعین اسلامی «فرخنده» را به «اتهام» آتش زدن قرآن، زنده زنده سوزاندند!

صدها تن در کابل، پایتخت افغانستان در اعتراض به قتل یک زن جوان به نام «فرخنده»، که به اتهام سوزاندن قرآن توسط جمعی از مردان مذهبی کشته شد، تظاهرات کردند و خواهان اجرای عدالت شدند. فرخنده، زن ۲۷ ساله افغان روز پنجشنبه عصر پنجشنبه ۱۹ مارچ ۲۰۱۵ برابر با ۲۸ اسفند [حوت] ۱۳۹۳، به اتهام آتش زدن قرآن در مقابل مسجد بزرگ کابل به حد مرگ کتک خورد، از بام مسجد شاه دوشمشیره در مرکز کابل، به پائین پرتاب شد، با خودرو زیر گرفته شد، به آتش کشیده شد و سپس به دست همان مردان وحشی مذهبی، به رودخانه‌ای که از پایتخت می‌گذرد، انداخته شد.

فرخنده مورد زخم و شتم و سنگ زدن قرار می‌گیرد

روایت‌های مختلفی از چگونگی حادثه منتشر شده است، یک خانم که در مراسم یاد بود از فرخنده شرکت کرده بود، می‌گوید که این دختر خانم به ناحق قربانی شده است. به گفته این خانم، پولیس باید از مجاوران مسجد شاه دو شمشیره تحقیق کند و آن‌ها در تحریک مردم برای حمله به جان فرخنده دست دارند.

فاجعه مسجد شاه دو شمشیره واکنش‌های متفاوتی را در افغانستان و در سطح جهان به همراه داشته است. نور الحق علومی، وزیر داخله به تازگی گفته است که تحقیقات نشان می‌دهد که مقتول نقشی در سوزاندن قرآن نداشته است و به گفته علومی، هیچ نشانه‌ای از آثار جرمی در محل حادثه دیده نشده است.

در ساعت نخست این حادثه، صالح محمد، فرمانده یکی از حوزه‌های امنیتی پایتخت افغانستان به بی‌بی‌سی گفت: «این حادثه زمانی روی داد که یک زن، نسخه‌ای از قرآن را به آتش کشید و ده‌ها تن از رهگذران با سنگ و چوب به او حمله کردند و او را کشتند.»

او گفت که پولیس در محل نتوانسته مانع اقدام مردان خشمگین شود. چند ساعت بعدتر، صدیق صدیقی، سخنگوی وزارت داخله افغانستان گفت که مقام‌های امنیتی هنوز دقیقاً نمی‌دانند چه چیزی باعث کشته شدن این زن شد.

یکی از شاهدان عینی که در محل حادثه حضور داشته به بی‌بی‌سی گفت: «آن‌ها (گروهی مرد) او را لت و کوب کردند و کشتند بعد جسدش را به رودخانه (بستر خشک رودخانه) انداختند و سوزاندند. آشنانشان‌ها بعداً آمدند و آتش را خاموش کردند و جسدش را بردند.»

در ویدئوهای که از مراحل مختلف ماجرا در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است، شماری از افراد پولیس دیده می‌شوند که در مراحلی تلاش می‌کنند فرخنده را نجات دهند و در مراحل دیگری کنار ایستاده‌اند.

اکنون جنرال ظاهر ظاهر، فرمانده جنائی پولیس کابل گفته است که تا حال ۱۳ تن به اتهام قتل فرخنده بازداشت شده‌اند و تلاش برای بازداشت بقیه عاملان این حادثه همچنان جریان دارد.

در خبرنامه وزرات داخله آمده است که وظایف ۱۳ تن از مسوولان حوزه دوم شهر کابل، از جمله فرمانده این حوزه به تعلیق در آمده و تحقیقات در مورد عملکرد آن‌ها آغاز شده است.

کابل به ۱۷ حوزه امنیتی تقسیم شده است و مسجد و زیارتگاه شاه دوشمشیره، جایی که این حادثه روی داد، مربوط به حوزه دوم امنیتی می‌شود.

در این میان، نهادهای مدنی با برگزاری نشستی خبری در کابل خواستار محاکمه علنی افرادی شدند که متهم به قتل فرخنده، دختر ۲۷ ساله کابلی هستند.

فرخنده زنده به آتش کشیده می‌شود

در دهه‌های اخیر، حکومت‌های قدرتمند غربی و منطقه‌ای در راستای منافع سرمایه‌داری خود، گروه‌های فاشیستی و مذهبی را تقویت کرده‌اند. پس از این که حکومت‌های غربی با حامیان منطقه‌ای خود عراق و افغانستان و لیبیا را اشغال

کردند برای حفظ منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی خود، گروه‌های مرتجع ناسیونالیستی به ویژه مذهبی را به قدرت رساندند و یا از آن‌ها حمایت کردند.

سه سال است که در جنگ داخلی سوریه نیز دول غربی و حامیان منطقه‌ای آن‌ها، گروه‌های مذهبی را تقویت کرده‌اند که یکی از این گروه‌های مرتجع و تروریست اسلامی داعش است که در گذشته از حمایت‌های با حمایت‌های «بی‌دریغ و سخاوتمندانه» مالی و تسلیحاتی این دولت‌ها برخوردار بود. اما اکنون این گروه تروریستی، با اشغال بخش‌هایی از عراق و سوریه و اعلام «خلافت اسلامی»، ظاهراً با مخالفت همین دولت‌ها مواجه شده است. در واقع مردم سوریه از یک طرف در میان جنگ حکومت جانی بشار اسد و حامیانش چون حکومت اسلامی ایران و حزب‌الله لبنان و روسیه و...، و از سوی دیگر با حکومت‌هایی چون حکومت امریکا و متحدان غربی آن و ترکیه و...، به طور روزانه قربانی می‌دهند و چشم‌اندازی نیز برای پایان این جنگ وجود ندارد. همچنان که در عراق و افغانستان و لیبیا، چنین چشم‌اندازی وجود ندارد.

مدت‌هاست که لیبیا به مرکز آموزش گروه‌های تروریستی اسلامی خاورمیانه و کشورهای افریقائی تبدیل شده است. هر کدام از این گروه‌ها در لیبیا، چاه نفتی را در اختیار گرفته‌اند و نفت قاچاق را با قیمت ارزان به برادران قاچاقچی اروپائی خود می‌فروشند. بنابراین، بی‌جهت نیست که دولت‌های غربی و رسانه‌های آن‌ها در رابطه با وقایع لیبیا مهر سکوب بر لب زده‌اند.

کشتن وحشیانه و هولناک فرخنده، نه تنها نمونه دیگری از وحشی‌گری گروه‌های اسلامی را به نمایش گذاشت، بلکه یکبار دیگر، جوهر و ماهیت واقعی اسلام را به نمایش گذاشت. از زمانی که وحشی‌گری تبه‌کاران «خلافت اسلامی» یا همان «داعش» اسلامی تروریست، با سر بریدن روزنامه‌نگاران، زنان، کارگران و... به شبکه‌های اجتماعی کشیده شد؛ برخی سردمداران حکومت‌های به اصطلاح دموکراتیک و دیکتاتوری اسلامی، جنجال راه انداختند و فریاد زدند که داعش اسلامی نیست و در اسلام این وحشی‌گری‌ها وجود ندارد. از اوباما رئیس جمهوری مهد دموکراسی جهان (امریکا) گرفته تا شیخ حسن روحانی رئیس جمهوری حکومت مستبد جهل و جنایت اسلامی ایران، شیون راه انداختند که عمکردهای گروه خلافت اسلامی مغایر با اسلام است. در حالی که چهره واقعی اسلامی را داعش و همین مردهائی که فرخنده را کشتند و یا چند روز پیش در حمله مذهبیون به موزه‌ای در تونس، بیست توریست را کشتند؛ و قبل از آن نیز حکومت اسلامی ایران با کشتار دسته‌جمعی زندانیان سیاسی، تجاوز به زندانیان به ویژه دختران باکره در زندان‌ها، ترور مخالفان در داخل و خارج کشور، سرکوب سیماتیک زنان، سنگسار، دست و پا بردن و چشم در آوردن با اتکاء به قوانین چندش‌آور قصاص اسلامی، اعدام‌های روزمره در ملاءعام، تبلیغ و توصیه ازدواج کودکان، ازدواج پدرخوانده و مادرخوانده با فرزندخوانده‌های خود، تبلیغ و تقویت تروریسم، فرمان قتل سلمان رشدی توسط خمینی، بینان‌گذار حکومت جهل و جنایت و ترور اسلامی و...، ماهیت واقعی اسلام را به نمایش گذاشته بود. بنابراین، دین اسلام، مبلغ و مشوق بربریت و خشونت است. در دوران‌های قبل نیز مذاهب دیگر به ویژه مسیحیت و یهودیت نیز چنین وحشی‌گری‌هایی را از خود بروز داده بودند که با مبارزه جنبش‌های سیاسی-اجتماعی و انقلاب‌ها، تا حدودی دست‌شان از حاکمیت کوتاه شده است و جرأت و قدرت تکرار وحشی‌گری‌های گذشته‌شان را ندارند. بنابراین، چندین دهه است که اسلام، راه دوران جاهلیت و بربریت خود را در پیش گرفته و هر جا توانش می‌رسد فجایع انسانی می‌آفریند و خشونت و تروریسم را بیش از پیش رواج و گسترش می‌دهد.

به عقیده من، قرآن و همه کتاب‌های به اصطلاح «آسمانی»، نه تنها «مقدس و آسمانی» نیستند، بلکه به شدت زمینی و متعفن و چندان‌آور هستند. یک مشت فرمان‌های تروریستی، آدم‌کشی، زن‌آزاری، کودک‌آزاری و آزادی‌سنیزی در این کتاب‌های دوران بربریت بشر موج می‌زند از این‌رو، این کتاب‌های مذهبی مانند کتاب‌های فاشیست‌ها و نازیست‌ها و همه افراد و گروه‌هایی که جنون آدم‌کشی دارند نه تنها هیچ ارزشی ندارند، بلکه بسیار هم مضر هستند. چرا که خوانندگانی که این دین‌ها و کتاب‌هایش را باور می‌کنند، پای منبر یک مشت روحانی مفتخور و متجاوز می‌نشینند شست و شوی مغزی داده می‌شوند و به سوی خشونت و گروه‌های تروریستی اسلامی سوق داده می‌شوند. به عبارت دیگر، خود این جوانان مذهبی نیز قربانی همان تفکر مذهبی خود می‌شوند. آنچه که مقدس است حرمت و موجودیت انسان و آزادی‌هایش است.

در برخی گزارشات آمده است که پدر فرخنده، گفته است: به ما گفتند که دخترتان قرآن را آتش زده. ما حیران شدیم. گفتند که اگر می‌خواهید به شما حمله نشود مصاحبه بدهید که دختر ما روانی بود. در حالی که دختر ما روانی نبود. به ما گفتند که از خان‌تان بیرون بروید که کشته می‌شوید. بالاخره قوم و خویش‌ها و مردم جمع شدند که این حماقت است که شما می‌گوئید...

نادر، پدر فرخنده که خود مهندس بهداشت است به خبرنگاران گفته که صبح همان روز دخترش مبلغ ۱۰۰ افغانی (معادل ۲ دالر) از او پول گرفته که دفترچه بخرد. در پایان روز خبر شده که دخترش زیر سنگ مردان کشته و جسدش سوزانده شده است...

زنان افغان روز یکشنبه ۲۲ مارچ ۲۰۱۵، یعنی سه روز پس از حادثه، پیکر فرخنده را در حضور صدها تن در کابل به خاک سپردند. اعتراضات به این جنایت مذهبیون در کابل ادامه دارد.

روز یکشنبه ۲۲ مارچ ۲۰۱۵ - ۲ فروردین [حمل] ۱۲۹۴، مراسم خاک‌سپاری پیکر فرخنده در کابل انجام شد. زنان شرکت‌کننده در این مراسم اجازه ندادند که تابوت این دختر توسط مردان حمل شود.

شمار زیادی از مردم کابل، فعالان مدنی و بستگان او تابوت این دختر ۲۷ ساله را به گورستانی در منطقه ۵۰۰ فامیلی در شمال کابل به خاک سپردند. تمامی افرادی که در این مراسم شرکت کرده بودند، شعار «عدالت» «عدالت» را سر می‌دادند.

محمد ایاز نیازی، امام جماعت یکی از مساجد مهم شهر کابل به مراسم خاک‌سپاری فرخنده راه داده نشد، و تشیع‌کنندگان او را مجبور کردند که محل برگزاری مراسم را ترک کند.

ایازی، در جریان خطبه نماز جمعه گفته بود: «خواهش من از ارگان‌های عدلی و قضائی این است که با دقت حرکت کنند... وقتی که به مقدس‌ترین معتقد مردم (قرآن) اهانت صورت بگیرد، مردم مکلف نیستند که بپرسند این (متهم) اعصابش جور است یا ناجور است. فکرتان باشد که این اشتباه بزرگ است و اگر دست می‌زنید به دستگیری مردم، شاید این مردم قیام کنند. جمع کردن این مردم باز بسیار مشکل است، فکرتان بگیر.»

عبدالرحمن احمدزی، رئیس بخش اوقاف و زارت حج افغانستان اما در یک مصاحبه ویدئویی گفته است: «اگر این زن قرآن را آتش زده باشد، ما اقدام مردم را توجیه می‌کنیم.» این سخنان و مواضع مرتجعین مذهبی، نشان می‌دهند که نمی‌توان اقدامات حکومت افغانستان در راه این جنایت اسلامی را جدی گرفت.

علاوه بر کابل بیش از صد تن از فعالان مدنی و فرهنگیان جوان امروز ۲۳ مارچ در مرکز شهر هرات، با یک تجمع اعتراض‌آمیز، از دولت افغانستان خواستند تا عاملان قتل فرخنده را محاکمه کند. این تجمع با یک حرکت نمادین هم همراه بود. آنان تابوتی را که سمبول جنازه فرخنده بود در مقابل‌شان گذاشته و در اطراف آن شمع روشن کرده بودند.

این جنایت و وحشی‌گری مردان مذهبی افغانستان، که فرخنده را با شعار «الله اکبر»، «زننده باد اسلام» و...، سنگسار کردند، آتش زدند و به رودخانه انداختند، نشان دیگری از بربریت اسلام و سربازان آن است. این جنایت را باید شدیداً محکوم کرد. این نوع جنایت نباید به ترس و وحشت منتقدین دین منجر شود. بی‌تردید باید نقد و رد خرافات و ارتجاع مذهبی، قرآن و خدا را گسترش داد و به سطح یک جنبش اجتماعی و قوی آتئیستی ارتقاء داد. شکستن این تابو و سنت جان‌سخت بهائی دارد. از عصر روشنگری تاکنون، بسیاری آگاهانه این بها را پرداخت کرده‌اند. پس ما هم باید این بها را آگاهانه بپردازیم تا دخالت اسلام را از زندگی سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بشر ریشه کن کنیم. مذهب دشمن آزادی و برابری و روابطه و مناسبات عادلانه و انسانی است. اسلام دشمن شادی و عشق، صلح و دوستی، اتحاد و همبستگی انسان‌های آزاده است. اسلام عامل تفرقه بین انسان‌ها و خشونت و جنگ و خونریزی است. اسلام زن‌ستیز و کودک‌آزار و آزادی‌ستیز است. اسلام، ابزاری در دست سیستم کاپتالیسم، برای استثمار هر چه بیش‌تر انسان‌هاست. ایدئولوژی و عملکرد اسلامی، تفاوتی با ایدئولوژی و عملکرد نازیسم و راسیسم و فاشیسم ندارد. به همین دلایل نباید در مقابل این همه وحشی‌گری‌های حکومت‌ها و گروه‌های اسلامی سکوت کرد!

دوشنبه سوم فروردین [حمل] ۱۳۹۴ - بیست و سوم مارچ ۲۰۱۵